

OFIAROWNICY (11) ai

ofiarownicy (6), **ofiarowniczy** (5); ofiarownicy *NiemObr*; ofiarowniczy *BudBib* (2), *CzechEp*;
ofiarownicy : ofiarowniczy *CzechRozm* (5:2).

-f- (10), -ff- (1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ofiarownik); a jasne.

sg m N ofiarownicy (2). ◇ G ofiarownic(e)go (4). ◇ A ofiarownicy (2). ◇ L ofiarowniczym (1).
◇ n A ofiarownic(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „ofiarownik” (11) :

a. *W judaizmie Starego Testamentu* (6) :

*Wyrażenie: »urząd ofiarownicy« [szyk 3:1] (4): Vczył z nim [Aaronem] przymierze wieczne/ á poruczył mu vrzęd ofiárowniczy między ludem [et dedit illi sacerdotium populi] *BudBib Eccli* 45/8; to tu ná iednego wkłáda: częgo pod Moyżefzowym zakonem nigdy łam ieden wykonać nie mógł: nie tylko z łtrony krolewłkiey/ ále też y z łtrony vrzędu Ofiárownicego. *CzechRozm* 181, 180v [2 r.].*

α. *Będący w posiadaniu ofiarowników* (1) : A nowe miáfto ofiárownicze [civitate[m] sacerdotum] wybił oftrzem mieczá od mężá áż do niewiáfty/ od dziecięciá áż do łącego niemowiátká *BudBib* 1.Reg 22/19.

β. *Składający się z ofiarowników, zawierający ofiarowników* (1) :

*Wyrażenie: »narod ofiarowniczy« = pokolenie Lewi (1): Bo to tám wšytko opiáno/ iáko ich wiele do niego á ielzcze z narodu Ofiárownicego przyłtawáło/ y z nim bálwánom ie⁸⁰ ofiárowáło *CzechEp* 369.*

b. *O kapłaństwie Chrystusa* (5) :

*W połączeniu szeregowym (1): dla częgo też od oycá łwego/ wšytkę zacność: y imię Ofiárownice/ Krolewłkie/ Sędzięckie y Bołkie wzięł. *NiemObr* 127.*

*Wyrażenie: »urząd ofiarownicy« [szyk 3:1] (4): Ale zás z łtrony ofiárownicego vrzędu/ którym łie nawięcey Pifarz łftu tego zábawia/ bárzo łácne może być przypodobánie. *CzechRozm* 35v; Iełliby tho tylko o vrzędzie ofiárowniczym rozumiano miáło być/ á nie o onym ięgo Bołkim przedwiecznym vrodzeniu y bytności *CzechRozm* 35v, 35v, 181.*

Synonimy: kapłański, żerecki.

Cf [OFIARNICZY], [OFIARNIKOW], OFIAROWNICKI, OFIAROWNIKOW

AŻ